

Vi må sige det, som det er: Vi kan ikke på nogen måde gå ind og hjælpe finansministeren med ændringsforslag, når vi overhovedet ikke har været inddraget i finanslovforhandlingerne. Derfor vil jeg gerne benytte denne anden behandling til en appel til finansministeren, en appel om, at han udbreder sig til at forhandle finansloven med alle Folketingets partier; og så er det da ikke utænkeligt, at større eller mindre dele af de ændringsforslag, regeringen ønsker gennemført, også kunne opnå Fremskridtspartiets støtte. Men det er svært at støtte noget, vi end ikke har set på papir endnu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3, §§ 5-9, §§ 11-17, §§ 19-24, § 26, § 28, §§ 34-38 og §§ 40-45 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde og kildeskatteloven. (Ændring af reglerne om opkrævning m.v. af arbejdsgiveres eget bidrag, genoptagelse og modregning m.v. samt arbejdsmarkedsfondenes finansiering m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 14/11 96. Første behandling 15/11 96. Betænkning 15/11 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig: **8) Anden behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.**

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 14/11 96. Første behandling 15/11 96. Betænkning 15/11 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 66: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde og kildeskatteloven.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1994.

Af Finansudvalget.

(Fremsat 6/11 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Den årligt tilbagevendende begivenhed: Vi skal under dette punkt diskutere de beretninger, der er afgivet af statsrevisorerne, og endelig skal vi diskutere det færdige statsregnskab for finansåret 1994.

Det, som er værd at bemærke, er, at også denne gang har det været nødvendigt for Finansudvalget at tage fat i en række af de sager, der har været rejst både af Rigsrevisionen og af Statsrevisoratet – sager, hvor ministre ikke har sørget for, at tingene er foregået på en korrekt måde.

Det, der denne gang har givet anledning til de fleste bemærkninger, er det såkaldte VUE-projekt under Undervisningsministeriet, hvor man både hos Rigsrevision og hos statsrevisorerne fandt anledning til at rejse nok så megen kritik af den totale mangel på økonomisk styring af det pågældende projekt.

Det er nu kommet ind i faste rammer. Vi får i Finansudvalget ca. en gang i kvartalet en afrapportering fra ministeren om, hvordan det går med projektet.

Men i det hele taget er der grund til at bruge en førstebehandling som den i dag til at gøre opmærksom på, at de ministre, der er udpeget til at have ansvaret for det, der foregår i deres respektive ministerier, altså må sørge for at have langt bedre styr på de ting og de bevillinger, de mange hundrede millioner kroner, der går igennem de enkelte ministerier. Alt for ofte må Rigsrevision og statsrevisorerne gøre opmærksom på, at der er uregelmæssigheder, og efterfølgende må sagerne tages op i Folketingets Finansudvalg.

Det er betroede midler, man forvalter, og vi kan ikke være det bekendt over for skatteyderne, de skatteydere, som bliver afkrævet den sidst tjente krone, de overhovedet har; de bliver slæbt ned på skatteforvaltningen og trukket igennem sølet, hvis ikke de sørger for at aflevere den sidste hundredkroneseddel, de har tjent. Og når så pengene kommer igennem den store statskasse og kommer ud til forvaltning hos embedsmænd og ministre, er man fuldstændig ligeglad med, om der mangler én million her eller ti millioner dér; det betyder åbenbart ikke noget i det store spil. Det er ikke rimeligt over for skatteyderne, at man ikke har en langt større grad af selvjustits og sørger for, at tingene foregår på en ordentlig og fornuftig måde.

Det, der jo så for det samlede statsregnskab for 1994 er værd at bemærke, er, at dér har vi endnu et år, hvor det store underskud på statens driftsudgifter ikke er blevet gjort mindre, tværtimod har det været sådan, at ministrene har følt sig forpligtet til mere eller mindre at ødsle alle de penge bort, der er blevet afsat på finansloven. Det mådehold, man kunne forvente hos ministerierne, når man har en situation, hvor der er underskud på statens finanser, ja, det mådehold har heller ikke været til stede i 1994.

Derfor har Fremskridtspartiet da også igen i 1994 haft et finansår, hvor vi har været nødsaget til at stemme nej til langt hovedparten af de ønsker om ekstrabevillinger, der har været forelagt Finansudvalget i 1994.

Vi mener ikke, det er rimeligt, at man i en situation, hvor der er underskud på statens finanser, ud over finansloven bevilger ekstra midler. Man må i stedet for sørge for at holde igen og stille spørgsmålet: Kan denne udgift ikke vente? Kan vi ikke lade være med at afholde denne udgift? Eller, hvad jo var endnu mere naturligt: hvis man har brug for nye udgifter, så sparer man på nogle af de gamle, som mere eller mindre er rustet fast på finansloven.

Men det, vi skal tage stilling til i dag, for så vidt angår statsregnskabet for 1994, er, om tingene nu fremstår i en bogført stand, som Folketinget kan være bekendt at aflevere videre til historieboøgerne. Efter Fremskridtspartiets vurdering er det tilfældet. Der er uddelt de øretæver, der skal uddeles, fra Rigsrevision og statsrevisorerne, og tingene er efterfølgende fulgt op i Finansudvalget. Derfor skal vi fra Fremskridtspartiets side indstille beslutningsforslaget til vedtagelse.